

Oproep Een Ander Nederland 2010

Een Ander Nederland: Links, neem je verantwoordelijkheid!

Drie maanden na de verkiezingen weet nog geen mens wat voor kabinet we krijgen. Over rechts ging het niet, Paars Plus evenmin, de weg door het centrum werd geblokkeerd en een rechts minderheidskabinet met Geert Wilders als gedoger is inmiddels, tot opluchting van velen, mislukt. Desalniettemin claimt Rutte alweer het recht een concept regeerakkoord te schrijven. Maar na vier mislukte pogingen heeft hij te veel schepen achter zich laten verbranden om nog langer aan het roer van de formatie te kunnen blijven staan.

De wereld in een economische en Nederland in een politieke crisis, een bevolking in onzekerheid. Geen beter moment voor links om zijn politieke veerkracht te gebruiken voor een nieuw alternatief. Maar waar rechts actief staat te stuntelen, blijft links Nederland passief. Alsof links vergeten is dat er méér mensen op PvdA, SP en GroenLinks stemden dan op VVD en CDA. Geert Wilders mag dan roepen dat een regering waarin zijn PVV geen rol speelt anderhalf miljoen kiezers 'demoniseert'; wat moeten de bijna drie en een half miljoen kiezers die op één van de linkse partijen hebben gestemd dan wel niet denken?

Een Ander Nederland: Links, neem je verantwoordelijkheid!

Het is de hoogste tijd dat PvdA, SP en GroenLinks in het belang van hun kiezers samen het initiatief nemen. Maar niet alleen voor hun kiezers. Gelukkig leven we nog steeds in een land waar de meerderheid van de bevolking vrijheid van godsdienst boven verkettering verkiest, een zorgzame samenleving boven kille kaalslag en naastenliefde boven het pure eigen belang. Links moeten snel lering trekken uit de lessen die keer op keer op een presenteerblaadje worden aangereikt. De eerste les is dat het telkens gescheiden optrekken van de linkse partijen, zonder ooit een serieus signaal aan de kiezers te geven dat men bereid is in elkaar te investeren om zo tot een wervend alternatief voor rechts te komen, de kans op regeermacht dramatisch verkleint en een stem op links minder waardevol maakt. Waar CDA en VVD met al hun ideologische verschillen er geen enkele moeite mee hebben om voor en na verkiezingen elkaar als meest geliefde partner te bestempelen, doen PvdA, SP en GroenLinks hun best om vooral zichzelf ietwat narcistisch in de spiegel te bekijken en vervolgens ieder zijns weegs te gaan.

De tweede les is dat hun kiezers het verdienen dat linkse partijen tijdens de onderhandelingen samen assertief en creatief te werk gaan. Kijk eens naar VVD en CDA die tot het gaatje willen gaan –een pact met Wilders en onderhandse afspraken met de SGP- om zich de macht toe te eigenen.

De derde les kan uit het buitenland worden gehaald. Kijk eens naar Finland, Noorwegen, Zweden, Denemarken, Duitsland, Tsjechië, IJsland, Frankrijk, Italië en Spanje (om maar een paar dwarsstraten te noemen) waar het op gezette tijden heel wel mogelijk is dat links zich met elkaar verbindt en –soms in bredere coalities- regeringsmacht heeft.

Tenslotte is er nog een vierde les. Slechts één keer –in 1972- hebben linkse partijen in Nederland een stembusakkoord gesloten en legden daarmee de basis voor het meest progressieve kabinet dat Nederland ooit heeft gekend: het kabinet Den Uyl.

Nadat de VVD op 9 juni op het nippertje de grootste partij werd, was Mark Rutte de aangewezen man om het initiatief te nemen in de formatie. Maar na vele informateurs en vier mislukte pogingen is het 'time for a change'. PvdA, SP en GroenLinks moeten samen gaan optrekken, als voorbode van een gemeenschappelijke politieke opstelling en regeringsdeelname. Zeker: de linkse partijen hebben met hun 55 zetels geen meerderheid. Maar het zijn er wel meer dan de 52 van CDA en VVD. Dat betekent dat links meer dan gerechtigd is om, met de eigen zetels als stevige uitgangspunt, steun te zoeken bij anderen partijen voor een regering die progressief en sociaal is. Het vinden van een werkbare parlementaire meerderheid zal niet eenvoudig zijn, maar dat geldt ook voor rechts. Wij leven nu eenmaal in 'Nederland Coalitieland' en dus zullen er compromissen met andere partijen

gesloten moeten worden. Er is politieke speelruimte genoeg. Met D66, CU maar zeker ook met het CDA van Ab Klink kan er een comfortabele meerderheid ontstaan. En kan er een kabinet worden gevormd dat het financiële tekort op een sociale manier aanpakt, de overheid moderniseert zonder dat er een uitverkoop plaats vindt en burgers stimuleert te participeren in onze multiculturele samenleving in plaats van hen te stigmatiseren vanwege hun afkomst of religie. Zodat Nederland weer het land wordt waar mensen op respectvolle wijze ziek, oud of werkloos kunnen worden, tolerantie een verworvenheid is, internationale hulpverlening een humane verantwoordelijkheid is en de waarden in onze Grondwet vanzelfsprekend zijn. Kortom: een ander Nederland dan het Nederland van Wilders. Maar om 'Een Ander Nederland' voor elkaar te krijgen is het noodzakelijk dat links zich over haar verschillen heen zet en uitgaat van dat wat haar bindt. Dus....

Een Ander Nederland: Links, Neem je verantwoordelijkheid!

Met deze oproep om de handen ineen te slaan, grijpen we feitelijk terug op ons initiatief 'Een ander Nederland' uit 2005, waarin door Kamerleden van de PvdA, SP en GroenLinks werd gepleit voor een nieuw initiatief. *'Laat ons duidelijk zijn: wij bepleiten niet één progressieve partij. PvdA, SP en GroenLinks hebben een verschillende geschiedenis, een eigen profiel, werkwijze en partijcultuur die verschillende groepen kiezers aanspreken (...) Maar ondanks deze verschillen hebben zij meer met elkaar gemeen dan met partijen als CDA en VVD. Dat biedt een goede basis voor links om te werken aan een aansprekend, progressief alternatief voor het huidige kabinet. Dat kan de komende jaren verder groeien door onderlinge discussie en gezamenlijke activiteiten.'*

Juist nú is het urgenter dan ooit voor PvdA, SP en GroenLinks om de handen ineen te slaan. En een regeerakkoord te schrijven dat de inzet is voor besprekingen met andere partijen over een coalitieakkoord.

In vergelijking met 2005 zijn de maatschappelijke en politieke omstandigheden veranderd, maar de kern van 'Een ander Nederland' blijft recht overeind: *'Wij willen een ander Nederland met een ander politiek klimaat, waarin niet de behoudzucht regeert, maar de nieuwsgierigheid. Niet alleen de keuzevrijheid, maar ook de solidariteit. Waar burgers niet om hun afkomst worden buitengesloten, maar volop mogelijkheden krijgen om mee te doen. Een land waarin niet voortdurend duren gesloten, maar geopend worden. Een land dat zijn inwoners hoop geeft in plaats van zorgen baart. Een land waarin iedereen ook echt telt.'*

Adri Duivesteijn (PvdA)
Tiny Kox (SP)
Leo Platvoet (GroenLinks)

Nederland, 6 september 2010

www.eenandernederland.nl